

Rozboření Bálových oltářů?



David Wilkerson October 21, 2002

Všimněte si pozorně úvodního verše 6. kapitoly Soudců: „činili pak synové Izraelští to, což jest zlého před očiima Hospodinovýmá, i vydal je Hospodin v ruku Madiánským za sedm let“ (Soudců 6:1). Tato slova popisují nekonečný cyklus, který se v Izraeli opakoval po generace.

V předcházejících kapitolách nacházíme tato slova, jak se opakují znovu a znovu. Říkájí v podstatě: „A dříve Izraelé činili, co je zlé v očích Hospodinových, a sloužili Bálům... a Bůh je ve svém hněvu vydal do rukou jejich nepřátel.“

První případ se objevuje ve 3. kapitole: „A tak v pokoji byla země za čtyřicet let... a opět činili synové Izraelští to, což jest zlého před očiima Hospodinovýmá“ (3:11–12). Bůh vydal svůj lid moábskému nepříteli, „proto že činili zlé věci před očiima Hospodinovýmá“ (3:12). A Izrael sloužil tomuto pohanskému nepříteli osmnáct let, snášel utrpení a hrůzu.

Ve 4. kapitole pak máme: „činili opět synové Izraelští to, což jest zlého před očiima Hospodinovýmá. I vydal je Hospodin v ruce Jabína krále Kananejského“ (4:1–2). Tentokrát byl Boží lid zajatcem Kananejských.

Samozřejmě, že pokaždé, když byl Izrael zotročen, volali k Bohu. A pokaždé byl Hospodin vřný a poslal jim osvoboditele. Ale jakmile spravedlivý vůdce zemřel, tak se lidé, jak se dalo předpokládat, opět vrátili ke svému hříchu. A celý cyklus začal zase znovu. Pokračuje to v naší uvedeném verši z 6. kapitoly: „činili pak synové Izraelští to, což jest zlého před očiima Hospodinovýmá, i vydal je Hospodin v ruku Madiánským za sedm let“ (6:1).

Bůhem tohoto období byl Izrael neustále ponižován svými Madiánskými nepřáteli. Každý rok, jako hodinový stroj, rabovali Madiánští Izrael, plundrovali jejich úrodu a majetek. Vůdcové Madiánských karavan vypouštěli všechny své velbloudy a dobytek na izraelská pole, aby se pásli. A zvířata úplně zničila úrodu, převalila se přes pole jako kobylinky.

Kdykoliv se Izrael bránil, Madiánští je zahrnuli na kopce a do hor. Boží lidé nakonec hledali útočiště v jeskyních a doupatech, a museli se živit zdechlinami. „Tedy znuzen byl velmi Izrael od Madiánských“ (6:6). Izrael přešel díky svému nepříteli o všechno: o své domy, o svou potravu, o svůj majetek. Žili jako chuťasové, bez domova, oloupení.

Ještě jednou Písmo říká: „Volali synové Izraelští k Hospodinu“ (6:6). Ale toto volání nebylo kající volání. Izrael volal, protože byl tyranizován Madiánskými. Bylo to volání mučivé úzkosti, způsobené jejich chudobou, jejich ztrátami, jejich nejistotou.

Tentokrát Bůh, předtím než poslal Izraeli vysvoboditele, poslal proroka. Tento Boží muž ukázal prstem na důvod, proč jsou lidé tak sužováni. Poukazuje: „Podívejte se na svou historii. Ve všech případech vás Bůh vysvobodil z rukou všech, kdo vás sužovali. Vyvedl vás z otroctví z Egypta. A řekl vám, abyste se nebáli bohů Amorejských, v jejichž zemi bydlíte. Ale vy jste ho neposlechli. Stále ještě doplácíte na to, že vzdáváte poctu falešným bohům“ (viz 6:8–10).

Hospodin svému lidu v podstatě řekl: „Objasňuji vám to od samého začátku: nemáte se bát nikoho, kromě svého

nebeského Otce. A? žádný jiný strach nevstoupí do vašeho srdce. Ale vy jste m? zase jednou neposlechli. Dopustili jste, aby do vás vstoupily všechny možné strachy. A p?inutili jste m?, abych vás vydal vašemu nep?íteli, aby vás nahnal zpátky ke mn?."

Co bylo tím velkým zlem, do kterého Izrael stále padal, znovu a znovu?

Prorok jasn? ukázal Izraeli, co bylo jejich h?íchem: zapomn?li, že jim Hospodin p?ikázal, aby se nebáli boh? tohoto sv?ta. V 10. kapitole Soudc? vidíme, že Boží lid p?ipustil sv?j h?ích: „Tedy volali synové Izraelští k Hospodinu, ?kouce: Zh?ešili? jsme tob?, tak že jsme opustili t? Boha svého, a sloužili jsme Bál?m“ (Soudc? 10:10).

Co tím Izraelci mysleli, když tu ?íkali, že sloužili Bál?m? Slovo Bál?m je množné ?íslo. Ozna?uje všechny falešné bohy ve sv?t?. Ko?enem slova je Bál, kterého známe z Písma jako démonického ducha. Bálovým posláním je okrást Boha o všechno uctívání a d?v?ru jeho lidu. Dosahuje toho tím, že zam??í naši pozornost na naše okolnosti víc než na Pána.

P?esn? tohle se stalo Izraeli. Jejich h?ích p?inesl zármutek, ekonomickou pohromu, terorismus od jejich nep?átel, nejistotu. Faktem je, že B?h už je neochra?oval. Samoz?ejm? že stále ješt? miloval Izrael, ale musel je vydat na milost jejich nep?átel?m, aby je probudil. Snažil se je p?ivést zpátky pod svá ochranná k?ídla.

Ale Izrael odmítl p?ipustit, že p?í?inou jejich krize je jejich vlastní h?ích. Je to neuv??itelné, tito lidé ob?tovali d?ti, prolévali nevinnou krev, stávali se smyslnými a závislými na požtících. V d?sledku toho na n? dopadalo jedno nešt?stí za druhým. Ale nikdy si nespojili tato nešt?stí se svou vzpourou. Nedokázali se p?im?t k tomu, aby uv??ili, že B?h to všechno dopustil, aby je dovedl k pokání.

Vidím, že Amerika je práv? te? ve stejné situaci. Budovy Sv?tového odchodního centra byly zni?eny. Pentagon byl v plamenech. P?esto jen malý zbytek z Kristova t?la poznal v t?chto v?cech Boží ruku. Stejn? jako to ud?lal s Izraelem p?ed staletími, p?edal nás B?h na okamžik nep?íteli. Naše h?íchy nás od n?j odcizily a On nás chce p?ivést zpátky k N?mu.

P?emýšlej o tom: b?hem posledních šesti m?sic? vid?la Amerika nejhorší požáry ve své historii. Celá jedna t?etina národa byla v plamenech. Vid?li jsme také drastické zm?ny po?así a devastující povodn?. A japonští brouci ni?í ohromné akry lesa.

Vidíme te? také propuknutí smrtelného viru ze Západního Nilu. A v horním St?edozápadu postihla populaci vysoké zv??e mozková nákaza. P?es 50 000 jelen? muselo být utráceno ve snaze zadržet nákazu. Ale n?kte?í odborníci ?íkají, že možná budou muset zabít dalších 200 000 jelen?, než se nákaza vymytí.

Pokaždé, když se oto?íme, zdá se, že ?elíme další krizi. Ptám se t?, mohl B?h p?inést jasn?jší poselství? ?íká: „Poklepávám ti na rameno, snažím se t? probudit. P?esto m? dál ignoruješ. To jen zp?sobí, že zaklepu s v?tší tvrdostí.“

Dovol, abys se t? zeptal: v?říš, že B?h mohl zastavit muslimské únosce, kte?í vlet?li s letadly do Twin Towers? Samoz?ejm? že mohl. ?as od ?asu takové plánované zám?ry odhaloval. Ale loni ne. Pro?? Snaží se k nám mluvit, získat naši pozornost. Dopustil zni?ení našich symbol? prosperity, protože práv? tam jsme umístili všechnu naši pýchu a d?v?ru.

Náš prezident, naši Kongresoví v?dci a pracovníci bezpe?nosti nás varovali: „Velký útok stále ješt? p?ijde.“ Te? slyším, jak n?kte?í k?es?ané ?íkají: „Jen si po?kejte na velký útok. Bude to bomba v zavazadle. Nebo n?kdo vypustí neštovice nebo antrax v majoritním m?st?. A? se stane cokoliv, budou tam tisíce ob?tí. A upoutá to pozornost Ameriky. Lidé poznají, že B?h volá tento národ, aby se k N?mu navrátil. Zástupy budou volat k Hospodinu.“

Nesouhlasím. Dovolte mi ?íct, pro?.

I kdyby Amerika „volala k Bohu,“ jako volal Izrael, B?h si p?eje n?co víc

Izrael hlasit? vzlykal, volal ve své úzkosti k Bohu. Tak Hospodin poslal proroka, aby jim ukázal, že h?ích na n? p?ivolal soud. Nuže, aby to bylo pravé pokání, musel Izrael uznat, že jejich h?ích zp?sobil jejich soužení. A práv? to ud?lali, p?iznali, že zh?ešili.

Ale bylo pot?eba ud?lat ješt? další krok. Víš, i když možná voláme v pokání k Bohu, On od nás vyžaduje ješt?

n?co. A když tento krok neud?láme, B?h svou mocnou ruku kv?li nám najevo nedá. Vidíme p?esn?, co je tím krokem, v dalším Božím p?íkazu: Strhni Bála.

Práv? tohle ?ekl Hospodin Gedeonovi: „Vezmi volka vysp?lého, kterýž jest otce tvého, totiž volka toho druhého sedmiletého, a zbo?íš oltář? Bál?v, kterýž jest otce tvého, háj také, kterýž jest vedlé n?ho, posekáš“ (Soudc? 6:25).

P?edtím si Gedeon pravd?podobn? myslel, že ?inil dosta?ující pokání. Ostatn?, volal k Hospodinu. Slyšel prorocké slovo, které B?h poslal Izraeli. A pln? na n?j odpov?d?l, p?iznal sv?j h?ích.

Vidím stejný postoj k pokání mezi mnoha dnešními k?es?any. V církvích od pob?eží k pob?eží volají lidé na svých kolenou k Bohu. A to je dob?e. Ale podle Hospodina problém stále ješt? z?stává. Je to modla v našem st?edu: Bál.

Ano, Bál je stále ješt? velmi hý?kaná modla dneška. A jestli má být naše pokání úplné, musíme tuto modlu zbo?it. Jinak v?bec nebude záležet na tom, jak moc voláme k Bohu, modlíme se nebo se postíme. Žádný z našich skutk? nebude mít jakýkoliv ú?inek, pokud nestrhneme modlu, která se drží tolika srdcí.

Možná se ptáš: „Tak co je tím Bálem? Kde ho mohu vid?t v akci? Jak by se mohl starodávný falešný b?h p?edvád?t v naší moderní spole?nosti?“

Ve Starém zákon? byl Bál p?edstavován vy?ezávanou modlu, vyrobenou ze d?eva, kamene nebo kovu. Byl zformován do podoby ?lov?ka, hezkého krasavce typu Adónise. I když byla tato modla jenom kus mrtvé hmoty, byl za ním mocný duch.

V našem osvíceném v?ku si nedovedeme p?edstavit, že by se inteligentní osoba klan?la vy?ezávané modle. Jist?, existují ješt? pohanská náboženství, která používají taková zpodobení v uctívání, v?etn? buddhismu, Haré Kršna a hinduismu. Ale a? už je modlou Bál, Buddha nebo kterýkoliv z milion? hinduistických boh?, je za ní stejný démonický duch. A tento duch byl poslán z pekla s jediným cílem: zp?sobit, aby lidé pochybovali o realit? Boha. Je to duch nevíry, prost? a jasn?. A napadá naše mysli pochybnostmi o Boží v?rnosti.

Je naprosto nebezpe?né p?ijmout tohoto ducha. Jestliže není okamžit? zapuzen p?i prvním útoku, prosákne do naší mysli. A když už je jednou pochybnosti a strachu umožn?no vstoupit, Bál?v duch ovládne duši. Je-li ponechán bez protest?, Bál?v duch nevíry se nast?huje a postaví si oltář?

Nevíra je bezesporu modla. Sklání t? dol?, aby ses pod?ídil její moci. A otevírá tvou duši všem druh?m zla. Ve skute?nosti verš, který vidíme v knize Soudc? opakovan? – „?inili synové Izraelští to, což jest zlého p?ed o?ima Hospodinovýmá“ – se nevztahuje na n?jaký hrubý h?ích, ale na lidskou nevíru.

Tohle je jasn? vysv?tlené v 8. kapitole Ezechiele. Duch svatý vzal proroka Ezechiele ve vizi na cestu do svatyn? svatých. Zde prorokovi zjevil ?ty?i žalostné ohavnosti, které Boží lidé spáchali. Potom ukázal Ezechieleovi ješt? v?tší ohavnost: „A ?ekl mi: Synu ?lov??í, kopej medle tu st?nu. I kopal jsem st?nu, a aj, dvě?e jedny. Tedy ?ekl mi: Vejdí, a viz ohavnosti tyto nejhorší, kteréž oni ?iní zde. Protož všed, uz?el jsem“ (Ezechiele 8:8–10).

To, co Ezechiele vid?l, ho naplnilo hr?zou. St?ny místnosti byly plné obraz? „všelikého podobenství zem?plaz? a hovad ohydných, i všech ukydaných boh? domu Izraelského“ (8:10). Sm?rem ke zdi bylo obráceno sedmdesát starších Izraele, houpali kadidelnicemi. Uctívali ducha, který byl za t?mi obrazy.

Duch svatý ?ekl Ezechieleovi, že tato scéna zjevuje to, co naplnilo mysli Izraelských starších. A zde je, co si ti muži mysleli: „Nikoli na nás nepat?í Hospodin, opustil Hospodin zemi“ (8:12).

Milovaný, tady byl Bál?v duch pln? odhalen. Skrže vizi danou Duchem svatým Ezechiele vid?l, jak si tento duch postavil oltář? v lidské mysli a p?evzal kontrolu. Výsledkem bylo, že izraelští v?dci pustili z hlavy, že se o n? B?h stará. Když porovnávali svou chudobu se zjevnou prosperitou Madianských, mysleli si: „Ke je náš B?h? Naše modlitby nejsou zodpov?zené. Nevidíme žádný d?kaz, že pracuje v náš prosp?ch. Hospodin nás opustil.“

Satan dosáhl svého jediného prvo?adáho poslání: implantovat do mysli v??ících, že B?h není tím, co Bible ?íká, že je. ?ábel t? chce p?esv?dit, že B?h není všev?doucí, všemohoucí a o vše se starající. Neustále do tebe vkládá semena pochybnosti. Zp?sobuje, že si myslíš, že B?h neslyší tvé modlitby, že nedodrzuje svá zaslíbení, která ti dal. A vysílá Bálova ducha, aby toto dílo v tob? dokon?il.

Bál? v duch je vždy přítomný u l?žka umírajícího dítěte nebo těžce nemocného člena rodiny. Když vidíme, jak náš milovaný trpí, díváme se Božím záměrem. A náhle do naší mysli vnikne strach. Později, když dojde k úmrtí, je semeno pochybnosti zalito. Brzy zjišťujeme, že se ptáme: „Jak mohl milující B?h dopustit, aby se to stalo?“

Minulý měsíc jsem poslouchal rozhlasové zpravodajství o útocích 11. září. Vyptávali se stovek lidí. Drtivá většina řekla, že po útoku ztratili všechnu důvěru v Boha. Typická odpověď byla: „Jak mohl spravedlivý, milující B?h přihlížet a dopustit, aby se to stalo? Nemohu již věřit v Boha, který dopustí, aby tolik lidí zemřelo.“ Někteří lidé prohlásili: „Můj B?h zemřel 11. září.“

Nezáleží na tom, jestli jsi oddaný milovník Ježíše nebo nevěřící. Po každém nešťastí, katastrofě nebo smrtelném úrazu posílá Satan hordy démonických duchů, aby činili Bálovo dílo. Nastávají se okamžitě, šeptají: „Kde byl B?h? Jak mohl dovolit, aby se taková věc stala?“

Právě teď se v naší společnosti šíří nejistota. Bankroty jsou na nejvyšší úrovni. Pracující se obávají, že ztratí svá zaměstnání. Když se lidé dívají do budoucnosti, jsou přemoženi strachem. Říkám ti, právě v takové době zahajuje Satan mohutný útok. Chce se dostat do tvé mysli, zasadit semena a postavit Bál? v oltář. Chce, abys pochyboval o všem, co jsi kdy věděl o Božím slově.

Co máš co dělat Boží příkaz „strhni Bála“ s námi?

Možná si myslíš: „Nemám ve svém životě žádné modlářství. Jak mám rozbořit Bál? v oltář?“ Dovol mi, abych znovu zdůraznil, že Bál je duch nevěry. Možná jsi činil pokání z hříchu, volal k Bohu pro milost, věnoval pozornost všem prorockým varováním. Ale jestliže máš ve svém srdci pochybnosti o Boží věrnosti k tobě, podléháš Bálovu duchu. A B?h ti říká: „Musíš vyrvat ducha nevěry ze své duše.“

Věříme, že prostě nerozumíme, jak moc B?h nenávidí nevěru u svého lidu. Nevidíme ji jako hroznou kletbu, jak ji nazývá Písmo. Neuvědomujeme si, že každá pochybnost, každá myšlenka nevěry, je ze satanova Bálova ducha.

Prorok Jeremiáš popisuje nevěru jako hřích „napsaný pérem železným, rafijí kamene pevného, vyryt jest na tabuli srdce jejich“ (Jeremiáš 17:1). Podle něj řekl B?h Izraeli: „Zanítli jste oheň v prchlivosti mé, kterýž až na věky hořeti bude“ (17:4). Co bylo jejich hříchem? „Zlořečený ten muž, kterýž doufá v člověka, a kterýž klade tělo za rámě své, od Hospodina pak odstupuje srdce jeho... Požehnaný ten muž, kterýž doufá v Hospodina, a jehož naděje jest Hospodin“ (17:5,7).

Pamatuj si tato silná slova, když svou pozornost opět obrátíme ke Gedeonovi. Tady byl muž, který volal k Bohu, který byl zkroutěn ze silného prorockého slova a který tomuto slovu věnoval pozornost. Přesto tento muž v sobě skrýval pochybnosti a strachy. Proč?

Gedeonův otec postavil na jejich pozemku oltář Bálovi. Byla to jen socha vyrobená ze dřeva. Ale duch, který byl za ní, vystavěl v Gedeonově srdci pevnost. Pokaždé, když šel Gedeon kolem, promlouval k jeho duši hlas této modly: „Podívej se na svou chudobu, své strádání, nenaplněné potřeby. Kde je B?h?“ Opravdu, modla tu stála jako svědectví pro každého Izraelitu, který ji viděl: „B?h není s vámi. Nestará se o vás. Je příliš zaneprázdňen světskými aférami, než aby se zajímal o nakrmení a ochranu svého malého lidu. Hospodin vás opustil.“

Teď v 6. kapitole Soudců přináší anděl Gedeonovi toto slovo: „Hospodin s tebou, muži udatní“ (Soudců 6:12). B?h tu promluvil právě pět slov. První tři se neobrací jen na Gedeona, ale na všechny jeho lid, včetně dnešní církve: „Hospodin s tebou.“ Hospodin v podstatě říká: „Toto zaslíbení je všechno, co potřebuješ: Já jsem s tebou.“

Milovaný, tato pravda se musí stát opravdovým základem naší víry. Bez ohledu na to, čemu věříme – strádání, tragédie, nemoc, chudoba, pokušení – slib našeho Otce platí: „Já jsem s tebou.“ Ve všech našich zkouškách, zvláště když jsme zaplaveni a přemoženi, musíme lpět na tomto slově. Máme volat ve víře: „Vím, že jsi se mnou, Pane. A jestliže ty jsi se mnou, kdo může být proti mně?“

Ale když se Gedeon setkal s Hospodinovým andělem, měl ve svém srdci ducha nevěry. Odpověděl andělovi: „Ó Pane můj, jestliže Hospodin s námi jest, pročpak na nás přišlo všechno toto? A kde jsou všichni divové jeho, o kterýchž vypravovali nám otcové naši, kouce: Zdaliž nás z Egypta nevyvedl Hospodin? A nyní opustil nás Hospodin a vydal v ruku Madianských“ (6:13).

Znájí ti Gedeonova slova známá? Mluvil o stejných věcech, které naplnily mysl těch sedmdesáti starších v Ezechielově vizi: „Nikoli na nás nepatří Hospodin, opustil Hospodin zemi“ (Ezechiel 8:12). Říkali si: „Ano, B?h je.

On existuje a je všeho stvořitelem. Ale nevšímá si nás. Nevidí naši situaci. Opustil nás.“
Bůh již přikázal Gedeonovi: „Jdi, vysvoboď Izrael. Já budu s tebou.“ Ale stále ještě musel jednat s problémem srdce

Hospodin řekl Gedeonovi: „Stále ještě pochybuješ, že jsem s tebou. To je modlářství, Gedeone. To je duch Bála. Teď jdi, vezmi otcova býka a strhni tu modlu. Potom posekej všechny stromy v háji a použij je na vystavení nového oltáře. Zničíš modlu svého otce na tomto oltáři. Chci, abys srazil tento symbol nevíry a úplně ho zničil.“

Proč si Bůh vybral tohoto nevěřícího muže, aby strhnul Bála? Byl to čistě skutek Boží nepochybné milosti. Tady byl muž se silnými pochybnostmi, zápasil, aby uvěřil, že se o něj Bůh kdy zajímal. Byl tak plný nevíry, že mohl říci andělovi: „Bůh nás opustil.“ A zkoušel Boha, šel od šasu. Ale při každé příležitosti Bůh odpovídal na Gedeonovu pochybnost.

Dovolte, abych uvedl příklad. Později, když se Gedeon chystal jít do bitvy, testoval Boha. Situace Izraele vypadala nemožná. Tak se Gedeon modlil: „Hospodine, jestli jsi opravdu s námi v této bitvě, dokaž mi to. Položím dnes v noci na trávu ovčí rouno. Zítra poznám, jestli jsi s námi, jestli bude rouno mokré a tráva kolem suchá.“

Možná jsi právě z Gedeonovy troufalosti. Přesto Gedeon následující ráno viděl, že tráva byla suchá. A když zvedl rouno, kapala z něj voda, jak bylo mokré, přesně jak žádal.

Většina z nás je jako Gedeon. Bůh se s námi v životě setkává ve zkoušce za zkouškou, osvobozuje nás a zaopatřuje naše potřeby. Ale když potom želíme ještě další situaci, tak říkáme: „Pane, toto je má největší krize. Nikdy jsem nestál tváří v tvář němu, jako je tohle. Pochybují.“

Je v tobě míra nevíry? Zápasíš, vznášíš otázky jako: „Kde jsi, Pane? Nevidíš jsi mé slzy? Kde je nějaký důkaz, že jsi se mnou v mé zkoušce? Nepohne má víra tvým srdcem? Proč ode mě neodejmeš tato břemena?“

Hospodin neodsuzuje ani nesnižuje nikoho pro jeho různé pochybnosti a strachu. Pravda je, že Bůh věděl, že Gedeonovy pochybnosti nejsou obvičováním. Byly to otázky. Gedeon prostě hledal odpovědi.

Říkám ti, že milosrdný Bůh, který se setkal s nevěřícím Gedeonem a povolal ho k akci, chce udělat totéž pro tebe. Naplánoval pro tebe veliká vítězství. A touží přemoci každého nepřitele ve tvém životě. Proto ti chce dát moc a autoritu, abys strhnul každou pevnost: každou pochybnost, každý strach, každou myšlenku nevíry.

Pán mě přesvědčil, že se chystá uinit důkladnou práci v životech mnoha křesťanů. Ve skutečnosti se je chystá dovést k jejich vůbec kdy největšímu vítězství. Již je vede na nová místa pokoje a odpočinku v Kristu. A chystá se pro něj zjevit svou mocnou paži.

Věřím, že tohle je Boží záměr pro mnoho ženářů tohoto poselství. Bůh se v tobě chystá uinit novou věc. Ale nejprve musíš strhnout každou myšlenku pochybnosti a složit každý strach. Bůh chce, abys ve svém srdci úplně zdemoloval Bálova ducha a začal žít a mluvit ve víře.

Bůh obstará mocného býka, který je nezbytný ke stržení této modly. Dá ti moc a sílu svého Ducha svatého. Takže, oznam nepříteli: „Bůh je se mnou, šáble. Nemůžeš mě zranit. A nemůžeš zastavit jeho plány pro můj život. Hospodin má vítězství, která jsou přede mnou.“

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2142/>